

Kedves Napocskások, kedves Édesanyák!

Közeledik az év egy meghatározó, titkos készülődéssel teli ünnepe. Május első vasárnapja az Édesanyák ünnepe.

Tavaly ilyenkor nagy izgalommal készülődtünk, próbáltuk a sok kis titkunkat, versünket, mondókánkat és közösen tanult dalainkat magunkban tartani (hű de nehéz is volt! :)),

hogy minél nagyobb meglepetést okozzunk.

Idén ez most máshogy alakult, ehhez kellett nekünk is igazodni. Arra gondoltunk, hogy az Anyák napját megelőző héten olyan játékokat, ötleteket gyűjtünk számotokra, amiket **KÖZÖSEN** tudtok játszani a gyermeketekkel. Reméljük sok vidám és összebújós pillanatot tudunk becsempészni minden családba.

Célunk: Az Anya-gyermek kapcsolatokat erősítése a közös játékok által. Szeretnénk, hogy a gyerekek átéljék az ajándékkészítés izgalmát, örömét. Emellett a megfelelő érzelmi ráhangolódás biztosítása, kialakítása is fontos számunkra, valamint a pozitív érzelmek alakítása, összetartozás érzésének megerősítése.

Gyűjtünk: Képeket, játékokat, emlékeket. Keressétek elő a fényképalbumokat, amelyekben róluk és rólatok is találtok babakori képeket. Nézzetek videó felvételeket (ha van), milyenek volta(to)k kicsiként. Keressétek elő a régi babaruhákat, kiscipőket, kedvenc babajátékokat és könyveket. Itt az ideje a nosztalgizásnak. :) Vegyétek elő lányok a játékbabákat, babakocsit, bölcsőt, cumit, cumisüveget...mindent ami a játékbabákhoz köthető.

© Can Stock Photo - csp25582128

Játék:

Lányok: Babázzanak, gondoskodjanak a babáikról úgy, mint az igazi édesanyák.

Fürdessék, etessék, pelenkázzák, öltöztessék, ringassák a babákat.

Énekeljenek nekik altatót, vigasztalót. Remekül bővíthető szerepjáték. Jó érzés ilyenkor figyelni őket, mert visszahalljuk szófordulatainkat. Kicsit önmagunkat is láthatjuk mozdulataikban, reakcióikban. Tükröt tartanak elénk. :)

Szerepcseré: Cseréljétek szerepet egy kis időre: legyen belőlük anya, belőletek pedig kisgyerek. Utánozzátok őket amikor nyafognak, játszanak, makiskodnak. Nézzétek hogyan oldják meg a hisztiteket, rendtelenségeket. Garantáltan nevetni fogtok!

Akár be is öltözhettek mamának, dédinek, és mozogjatok is úgy. Mondjátok és mutassátok meg nekik, hogyan tudnak segíteni az idősebb mamának, dédinek. Hogyan kell vigyázni vagy gondoskodni róluk, hiszen tőlük kaptuk szüleinket, nagyszüleinket. Így nem lesz ismeretlen számukra a gondoskodás, másokon való segítség, hála, felelősség érzése.

Játék közben fejlődik: fantázia, szókincs, általános ismeretek, érzelmi intelligencia, empátia, kommunikáció, gondolkodás, emlékezet, figyelem

Külső világ tevékeny megismerése:

Az előkeresett fotóalbumok nézegetése közben beszéljétek a családtagokról, családokról. Hányan vagytok a családban? Hány fiú és hány lány családtagot tudtok felsorolni? Melyik nagymama és nagypapa tartozik az Anya családjába, és kik az Apáéba? Anya és Apa testvérei (ha vannak). Átbeszélhetitek a bátyja, öccse, húga, nővére fogalmakat is, ha van rá példátok.

Milyen voltál kicsinek? Képekkel, játékokkal meséljétek arról, milyen volt amikor Ti szülők voltatok gyerekek. Osszátok meg velük, milyen kedves, vicces emlékeitek vannak gyermekkorotokból. Milyen huncutságokat csináltatok a tesótokkal, mi volt a kedvenc játékokotok, milyenek voltak a nagyszülők fiatalabb korukban, hol nőttetek fel. Mindent meséljétek el, amit szeretnétek nekik átadni, vagy szívesen emlékeztek rá.

Meséljetelek arról is, hogy Ti édesanyaként hogyan vártátok őket, milyen volt amikor megszülettek és először voltatok hármásban-négyesben-ötösben. Hogyan etettétek, gondoztátok őket. Mi volt a kedvenc játékuk, elfoglaltságuk. Meséljetelek vicces, mókás történeteket róluk. A gyerekek nagyon szeretik ezeket az ÉN meséket hallgatni és újra átélni. :)

Szeretet játék: Gyűjtsetek minden családtagotokra jellemző, szerethető tulajdonságokat.

Pl.: Azt szeretem Anyában a legjobban...

Matematikai tartalom:

Kire gondoltam?

Gyűjtsetek össze otthon olyan használati tárgyakat, ami jellemzi egy családtagotokat. (Pl: szemüveg, fakanál, tolltartó, cumi, mesekönyv, játék, könyv.) Takarjátok le a tárgyakat, húzzanak belőle és találják ki, kire gondoltatok.

Ennek fordítottja, amikor megmondjátok, hogy a letakart tárgyakból keressen olyat (csak tapintással), ami nagymamát, tesót, apát, stb... jellemzi.

Játszhattok, számlálhattok a képekkel is: Hol van több-kevesebb?

- ✓ Tegyétek külön a férfi és női családtagok képeit
- ✓ Barna , szőke, vörös hajúak, vagy hosszú-rövid hajúak
- ✓ Időseket-fiatalokat
- ✓ Anya- Apa családtagjait

Sorba rendezhetik időrend szerint is: legidősebbtől a legfiatalabbig.

Ellentétpárok gyűjtése: családtagokra vonatkozóan. Pl: fiú-lány, férfi-nő, idős-fiatal, kövér-sovány, magas-alacsony, stb...

Játék közben fejlődik: figyelem, memória, taktilis észlelés, szám és mennyiségfogalom, gondolkodás

Rajzolás- mintázás-kézimunka:

Olyan alkotásban gondolkodtunk, amit közösen tudtok elkészíteni, hiszen most nem mindenkinek van lehetősége titkos alkotásokra, meglepetésekre.

- ❖ Mindkét közös képet el tudnám képzelni tenyérlenymattal is, nemcsak papíron, hanem valami tartósabb dolgon, például pólón, vászontáskán.

<https://wordwall.net/hu/resource/1222469/tavaszi-vir%C3%A1gok-memory>

<https://wordwall.net/hu/resource/1479081/tavaszi-vir%C3%A1gok>

- ❖ Keressék meg a virágok párjait (memória). Ha van kedvük, le is rajzolhatják Anyának azt, amelyikre emlékeznek, vagy Anya kedvenc virágát.
- ❖ Itt találtok ötleteket, technikákat virágokra:

<https://hu.pinterest.com/pin/546202261037883022/>

- ❖ Üljetek le egy tükör elé, nézzétek meg milyen hasonlóságot fedeztek fel egymáson. Milyen külső tulajdonságban hasonlít anyára, mamára? (haj, szem, orr, stb...)
- ❖ Emlékezetből rajzolják le anyát szabadon választott technikával. Az elkészült rajzot egy szép kartonra (pl.: piros, szív alakú) felragasztva, dekorálva egy szép emlék lehet.

Színezők:

<https://hu.pinterest.com/pin/706572629023127562/>

<https://hu.pinterest.com/pin/565483296952019131/>

Szívecske ötletek:

<https://hu.pinterest.com/pin/733946070510447820/>

<https://hu.pinterest.com/pin/650488739918972016/>

Közös alkotás ötlete a szívecske formára:

- ❖ Küldj egy ölelést Mamának. : Rajzoljátok egy nagy csomagolópapíron körbe a gyermeketek fejét, nyakát és a széttárt karjait a mellkasukig. Vágjátok ki ollóval. Ezután a gyerekek kedvük szerint fessék, színezzék ki önmaguk mását a papíron. Szépen összehajtva elküldhetitek a Mamának az unokájuk ölelését. Itt láthatjátok:

<https://www.facebook.com/mumsgrapevine/photos/a.55434229734/10157647280199735/?type=3&theater>

Tenyérlenyomatból virágot is küldhetek neki: tartós, nem hervad és kedves emlék. :)

Alkotás közben fejlődik: fantázia, türelem, finommotorika, szem-kéz koordináció, taktilis észlelés, figyelem, emlékezet

Mese-vers:

Egy nagy kör a feje,
Két kis pont a szeme.
Ez a görbe vonalka
Simogató keze.
Hajat is rajzolok,
Kócosat, nem bánom.
Az én édesanyám
Legszebb a világon.

Tóth Anna: Anyák napi köszöntő

Reggel, mikor ágyamhoz jössz, suttogod a nevemet.

Ujjaiddal cirógatod arcomat és kezemet.

Álmos szemem nyitogatom. Mosolyodra ébredek.

Ez a legszebb ajándékom ameddig csak élhetek.

Május első vasárnapján átadom a virágom.

Szívem szerint mindent adnék, ami szép a világon.

Köszöntelek Édesanyám, hiszen ma van ünneped.

Nekem pedig az az öröm, ha öledben ülhetek.

Anyukám, anyukám találd ki,

hogyan az én nagy kincsem ugyan ki?

Ki más is lehetne, ha nem te,

ültess hát gyorsan az öledbe.

Mentovics Éva: Te is voltál kisgyerek

Hogyha éjjel rosszul alszom,

rúgkapálok, fölkelek,

elűzöd az álmaimban

ijesztető szörnyeket.

Megnyugtat a közelséged,

ölelésed, mosolyod,
ám tudom, ha rosszat teszek,
ráncolod a homlokod.

Volt már néhány kópéságom
– vásott vagyok, mit tegyek?
De tudom, hogy megérted,
hisz' te is voltál kisgyerek.

Neked is van édesanyád,
ő lett az én nagymamám,
s úgy hallottam, neki is volt
anyukája hajdanán.

Ő lenne most az én dédim,
s tudom, nagyon szeretne,
együtt gyúrnánk a hógolyót
kint a kertben telente.

Ünnepeljük őket is most,
s anyukákat, mamákat...
Ők nyújtanak meghitt otthont
nekünk és a családnak.

Ilyenkor igyekszünk még több ölbeli játékot játszani a gyerekekkel. Tegyetek ti is így!

"Ringatás, érintés, dúdolás: biztonságot, örömet ad az ölbe vett gyermeknek és az ölelő felnőtteknek. Finomulnak a mozdulatok, gazdagodik a tudás, formálódnak, mélyülnek az érzelmek a cseperedő emberpalántában.

Az ölbeli játékban, a mondókában - mely egykor a szájhagyomány útján jutott el egyik generációtól a másikig - eleink tudása, megélt tapasztalata sűrűsödik." -olvashatjuk a **Kerekítő** oldalán. Ezzel mi is egyetértünk, ezért erre buzdítunk benneteket is.

Vegyétek ölbe őket, dörzsöljétek össze az orrotokat és mondogassátok velük. :

Én is pisze, te is pisze,
gyere pisze, vesszünk össze.

Gyerekek háttal ülnek, anyukák a hátukon mutatják:

Gyúrom, dagasztom,
vágom, hasítom,
szúrom, könyökölöm,
pacsit adok, megcsókolom.

Egymással szemben ülve mondjuk és mutatjuk:

Mit csinál a kis kezem?

Simogat kedvesen	(<i>anya arcán</i>),
ütöget mérgesen	(<i>anya tenyerébe</i>),
csiklandoz viccesen	(<i>anya nyakán</i>),
csipked hegyesen	(<i>anya arcán óvatosan</i>),
táncol ügyesen	(<i>kezeket forgatva</i>),
te is tudod, mondd velem.	(<i>anyára mutatni</i>)

Hallgassátok meg **Bartos Erika: Anyák** című versét:

<https://www.youtube.com/watch?v=YfEmDagIElo> (Bartos Erika vers)

Várfalvy Emőke: Az én nagyim

Az én nagyim olyan fürge,
villámgyorsan szalad körbe,
biciklizik, úszik, vezet,
engem pedig nagyon szeret.

Az én nagyim olyan édes,
mint a tejszínhabos krémes,

abból neki százat veszek,
mert engem ő nagyon szeret.

Az én nagyim olyan vidám,
nem szid le, ha van is hibám,
legszebb akkor hogyha nevet,
szeretem mert nagyon szeret.

Kendrey Beatrix: Nagymama

Nem ősz hajú anyóka,
ki lassan tipeg a boltba.
Vörös hajú, vagány, vidám,
ilyen az én szép nagymamám!

Kint a kertben csinál hintát,
bent süt nekem palacsintát.

Vele legózni is tudunk,
s óriás gólt lő, ha focizunk!

Kevés pénzből vígan megél,
saját fejből mesét mesél.
Olyan mint egy ábrándos lány
s mindig úgy hív: Csillagocskám!

Mesének ajánlanánk:

Fésűs Éva: Jó éjt, bocsok!

Fésűs Éva: Májusi mese

Ezeket a meséket a projekt végén megtaláljátok.

Fejleszti: memóriát, szóincset, emlékezetet, beszédkedvet, figyelmet

Ének-zene:

Bújjatok össze és hallgassátok meg közösen a dalokat.

Halász Judit: Anyák napján

<https://www.youtube.com/watch?v=D-a5H9y0Wjl>

Kakaó: Nincs rá szó https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=Ngj5BBLN4jQ&feature=emb_logo

Malek Andrea: Ringató

<https://www.youtube.com/watch?v=QVJVT045nJ4>

Ezeket pedig énekelhetitek velük közösen:

Örömnapp ez a nap: <https://www.youtube.com/watch?v=XpjOKNYxo7g>

Már megjöttünk ez helyre: <https://www.youtube.com/watch?v=K1imGm-Da2g>

Orgona ága: <https://www.youtube.com/watch?v=nyHoheYgyvw>

Altatóhoz, ringatóhoz, összebújjáshoz:

Zelk Zoltán: Este jó https://www.youtube.com/watch?v=b_vJO6VfW8Y

Halász Judit: Altató <https://www.youtube.com/watch?v=vqUXfhG-Aw>

Malek Andrea: Ringató <https://www.youtube.com/watch?v=QVJVT045nJ4>

Nagymamáknak szóló nagyon kedves dal Farkasházi Rékától:

https://www.youtube.com/watch?time_continue=35&v=rrlYfo0i3GU&feature=emb_logo

Közös éneklés közben fejlődik: memória, hallás, ritmusérzék, figyelem

Mozgás:

Olyan tornákat tudunk nektek ajánlani, amit közösen tudtok játszani:

- ✓ labdázás
- ✓ biciklizés (egymással szemben ülve, talpak összeérintve)
- ✓ talicskázás a fűben
- ✓ lovacskazzatok (négykézláb vigyétek a hátatokon őket)
- ✓ Húzz-húzz engemet https://www.youtube.com/watch?v=tRZe_V3DwaY

Ha van kertetek, udvarotok, kialakíthatok akadálypályát is, ahol:

- ✓ kézen fogva futás a célig, majd vissza /ugyanez a feladat hátrafelé is.
- ✓ az anyukák talicskában tolják a gyereket, így kerül meg az akadályt.
- ✓ az anyukák a hátukra veszik a gyereket, így viszik a célig – visszafelé már szaladhattok is.
- ✓ ugrókötéllal lovacskaázva kell a célig futni és vissza (a kötéll a gyerkőc hóna alatt van, anyuka fogja a két végét).
- ✓ Anya bal lábát és a gyerkőc jobb lábát egymáshoz kötitek, így kell elsántikálnotok a célig, meg vissza.

Itt pedig Izgó-mozgó páros tornát találtok, amit kipróbálhattok otthon.

https://www.youtube.com/watch?time_continue=62&v=w7VBlcVxQPQ&feature=emb_logo

Bevállalós anyukáknak és gyermeküknek ajánljuk:

https://www.youtube.com/watch?time_continue=13&v=qn35AB3walw&feature=emb_logo

Játék közben fejlődik: nagymozgás, kitartás, figyelem, állóképesség, együttműködés, mozgáskoordináció

Az általunk ajánlott mesék:

Fésűs Éva: Jó éjt, bocsok!

– Jó éjt!

– Jó éjt, mackó mami!

A medvebarlang hálófülkájében mackó néni minden este ezek után a szavak után borított ibolyalevelet a jánosbogár lámpára, hogy három bocs hamarabb elaludjék. Azok pedig minden áldott este ilyenkor kezdtek élni, mintha egész napi erejüket és virgoncságukat mostanra tartogatták volna. Látszólag engedelmesen ráhúzták a mohapaplant a fél fülükre, de a másikat szabadon hagyták, hogy hallják, mikor lépi át mackó mami a hálóbarlang küszöbét. Abban a pillanatban elkezdődött a huncutságok sorozata, hol így, hol amúgy, de a cél mindig ugyanaz volt: húzni az időt, hogy ne kelljen még aludni. A hét minden napjának estéjére tartogattak valami csalafintaságot. Hétfőn Dörmi szólalt meg, mielőtt mackó mama átlépte volna a küszöböt:

– Én nem kaptam puszit!

– Már hogyan kaptál volna, kisfiam!

– De én eggyel kevesebbet kaptam, mint Brumcsi! – És hozzátette szemrehányó tekintettel: – Megszámoltam!

Még a szája is legörbült.

Mackó mamának sürgősen igazságot, azazhogy pót puszit kellett osztania. De addigra már a másik két bocs is lerúgta a paplant és körülugrálta:

– Én is kérek még! Én is keveset kaptam! Én is!

Mire vége szakadt a nagy cuppogásnak, hízelkedésnek, kilencet kakukkolt az óra.

– Mélységes rengeteg! Még nem is mosogattam! – kiáltott fel mackó néni és szigorúan toppantott: – Ilyen aztán nem lesz többet!

Hát nem is lett, mert keddre más műsort eszeltek ki a bocsok.

– Pók van az ágyamban! – kiáltott fel Brumcsi másnap este, aminek az lett a következménye, hogy mind a három ágyat össze-vissza kellett túrni. A pókot

természetesen nem találták, hiába bizonygatta Brumcsi, hogy nagy volt és fekete – de mire vége lett a hajcihőnek, az óra tízet kakukkolt. – Jóságos mézesputtony! – kapott a fejéhez mackó mama.

– Még ezután kell kimosnom a mackónadrágotokat!

Szerdán Dörmi kért vizet elalvás előtt. Egy negyed óra múlva Brumcsinak száradt ki a torka, valamivel később pedig Lomposka akart egy pohár harmatvízért elepedni. Mackó mama háromszor hagyta félbe a vasalást, amire csak ilyenkor jutott ideje, mert napközben egy málnásban dolgozott. Egyedül nevelte a három bozontos bocsot, és sohasem volt szíve nemet mondani, ha valamit kértek. Azok pedig viháncoltak, kuncogtak, pompásan szórakoztak. Így ment heteken keresztül, míg egyszer furcsa dolog történt. Azon az estén Lomposka lett volna soron a huncutságban, de elkésett a nyöszörgéssel, mert Mackó néni szokatlanul gyorsan köszönt el tőlük és ment ki az ajtón. Valami olyasmit dörmögött, hogy mindig fáradt, nem csoda, ha elszámolta magát a málnával. Most aztán kezdheti előlről az egészet... Lomposkát megszidta két testvére, amiért ügyetlenkedett, de azután hamarosan készen volt a tervük.

– Szúnyogokat fogunk csapkodni! – jelentette ki diadalmasan Dörmi. – Erre majd bejön a mami a nagy partvissal, és az olyan multságos, hogy legalább tizenegyig fent maradhatunk.

El is kezdődött a csetepaté. Először csak a mancsukkal csapkodtak, de mackó mami nem jött be megkérdezni, hogy mi az.

Elő a papucsot! Elő a kispárnát! Elő a tegnapi újságot! Piff-puff! Dirr-durr!

Odakint néma csend. Dörmi már visongatott. Odakinn semmi nesz. Brumi véletlenül nyakon csapta Lomposkát, mire az bőgni kezdett.

Erre már csak bejön mackó mami...

De nem jött.

A bocsok hirtelen elhallgattak. Valami furcsa volt a levegőben. Lábujjhegyen, egymás után osontak ki körülnézni. A konyhában égett a jánosbogár lámpa, s ott állt a mosatlan edény nagy halomban. De hol lehet mackó mami? Dolgavégezetlenül aludni ment volna? Dehogyan ment szegény! Ott aludt el málnaszámolás közben az egyik barlangmélyedésben az asztalra borulva.

Dörmi odaszaladt, hogy felköltse, de Brumi hirtelen erélyesen visszahúzta: – Csitt!

Brumcsi eddig mindig csak egy bocs volt, fára mászó, mézet torkoskodó, huncut kölyök, mint a két öccse, de most egyszerre úgy érezte, hogy ő okosabb. Okos és jó mackó kislány, akinek ilyen esetben ki kell találnia, hogy mi a teendő. Lomposka ráásított:

- Ááá! Igazad van. Gyerünk mi is aludni!
 - Nem addig, öcskös! Hiszen tizenegyig fent akartál maradni!
 - Most már minek? – kérdezte Dörmi. – Multság úgysem lesz.
 - Dehogynem! – emelte fel a hangját Brumcsi, de csak annyira, hogy mackó mamit fel ne ébressze. – Ezután jön csak az igazi multság!... No, mit néztek úgy rám? Hát olyan buták vagytok, hogy magatoktól ki sem találjátok, mire gondolok? ...A bocsok nem voltak buták.
- Mackó mami csak hajnaltájt ébredt fel mély álmából, de akkor úgy meglepődött, hogy azt sem tudta mondani: “Méllységes rengeteg!”

A konyhában olyan rend és tisztaság volt, mint vasárnap délután. A nagy kosár málnán pedig egy cédulát talált: “Pontosan kilencszáztizenegy szem. Megszámoltuk.”

A pusztit és simogatást, amit a bocsok kaptak, nem számolta meg senki. De attól kezdve, ha mackó mami azt mondta este: “Jó éjt, bocsok!” – minden mackófül eltűnt a paplan alatt és olyan áldott csend lett, hogy még a betévedt esti pille szárnya zizzenését is meg lehetett hallani.

Fésűs Éva: Májusi mese

Dönci, az icipici sünn gondterhelten ballagott a májusi napsütésben. Jobbról is, balról is virágok mosolyogtak, gyíkcocsa ragyogó szeme csillant, és fénylett a bogarak fekete háta, amint a fűszálakon hintáztak.

Mindenütt fény – csak a sünn orra alatt árnyék.

Mert lógatta, bizony! Annyira lelógatta, hogy Brekuci, a kis levelibéka rákiáltott a fűzfaágról:

- Vigyázz, hékás, mert belebotlasz az orrodba!
- Nem vagyok hékás, hanem idei sünn! – borzolta fel magát Dönci.
- Le-he-tet-len! – brekegett mókásan Brekuci. – Idei sünnnek még nem lehet ekkora bánata.
- Nekem van! – mondta Dönci komoran.

Erre már odaugrott mellé a barátságos kis béka, és együttérzően tudakolta:

- Hol szerezted?
- Útközben.
- Rettenetes!
- Az bizony. És most nem tudom, mit tegyek.

- Oszd meg velem.
- Mit?
- Hát a bánatodat. Akkor neked csak a fele marad.
- Jó, de attól még nem lesz meglepetése a mamámnak. Brekucinak felragyogott a szeme:
- Ó, hát te ilyesmiben sántikálsz?
- Nem sántikálok, hanem egész rendszeren ballagok.
- Jaj, hát ez csak amolyan szólásmondás! Meglepetésen töröd a fejed, igaz?
- Már nem töröm. Már kitaláltam.
- Akkor meg mi a baj?
- Mégsincs meglepetés.
- Ez érdekes!
- Nem érdekes; ez borzasztóan szomorú – mondta az icipici süni, nagyon elszontyolodva. – Pedig volt öt szem ropogós májusi cseresznyém!
- Hol vetted?
- Rigó bácsinál.
- Finom ajándék!
- Én is azt hittem. Ahány csiga csak volt a zsebemben, mind odaadtam érte. Feltűztem őket a tüskéimre, és igyekeztem hazafelé, amikor szembejött velem egy nyúl. Megállt, és azt mondta: – A cseresznye mindig kukacos. Sokkal jobb a hónapos retek.
- És te?
- Bementem a mezei önkiszolgálóba, és elcseréltem a cseresznyét hónapos retekre.
- Ezért búsulsz? Hiszen annak is biztosan örülni fog az anyukád.
- Nem fog, mert aztán találkoztam egy egérrel. Az is megállt, nézte, hogy mit viszek, és megcsóválta a fejét.
- Minden retek pudvás! Százszor jobb a tavalyi dió!
- Szerencsére ott ugrált a közelben egy mókus, aki még sohasem kóstolt retket, és szívesen cserélt velem.
- És hol a dió?
- Találkoztam egy borzzal is. Megállt, és nagyon komolyan intett:
 - Fiacskám, jegyezd meg, hogy a tavalyi dió mind avas. Egy fürjecsketojás sokkal többet ér!
 - Fogtam hát, s elcseréltem a diót a sarki menyétnél egy fürjtojásra.
 - Itt az icipici sünnnek már kezdett lefelé görbülni a szája.
 - Kivel találkoztál még? – sürgette Brekuci.
 - A rókával! – bökte ki Dönci.
 - Csak nem bántott a beste?
 - Dehogya! Nagyon barátságos volt. Azt mondta, okos süngyerek vagyok, de mielőtt átadom, jól nézzem meg, hogy nem záp-e belül ez a fürjtojás.
 - No és?
 - Megnéztem! – bőgte el magát az icipici süni. – És most már semmit sem tudok venni az anyukámnak helyette, mert egy fia aprócsiga sem maradt a zsebemben!
 - Ne sírj, no! – vigasztalta Brekuc. – Ajándékot nemcsak vásárolni lehet, hanem készíteni is.
 - Miből?

– Például fűből és szalmaszálból. Mindjárt megmutatom, hogyan kell belőlük kosárkát fonni.

Leült egy békarokka tövében, és munkához látott. Dönci csak nézte, nézte, és egyre jobban felderült a képe.

– Taníts meg rá engem is! – ujjongott. – Hadd csináljam én is!

Brekuci hagyta, és ha a pici sünn ügyetlenkedett, türelmesen kibogozta a fűcsomót, kijavította a hibát. Olyan szorgalmasak voltak, hogy déli harangvirág-kondulásra elkészült két takaros, kerek kosárka.

– De szépek! – lelkesedett Dönci. – A mamám biztosan nagyon fog örülni. Köszönöm, hogy segítettél, Berci, de mondd csak, miért csináltunk két kosarat?

Brekucinak örömeben fülig ért a szája, úgy válaszolta:

– Mert én is szerzek meglepetést az én anyukámnak!

– Érdekes – mondta az icipici sünn –, én eddig mindig csak az enyémre gondoltam, de akkor most a te anyukád kosarát is teleszedem virággal!

Reméljük tudunk Nektek olyan ötleteket adni, amit szívesen kipróbálnátok közösen a gyermeketekkel.

Kívánunk Nektek vidám, meghitt készülődést és Nagyon Boldog Anyák Napját!

